

Svensk sjokk etter Finnlands kapitulasjon.

Når en vet at den svenske pres-
tillte seg som et villig redskap
ndene på de makter som ar-
let for den finsk-sovjet-russiske
fred, er den mottagelse som
ommen har fått i den samme
se bemerkelsesverdig og lære-
Flere og flere aviser kommer
t resultat som følgende presse-
er typisk eksempel på:

*«Endast om man tror på under-
verk, kan man idag inte ha några
illusioner om innebörden av de
ryska villkoren. Målet är tydligt
och klart en gradvis ockupation
av hela Finland och därmed föl-
jande bolsjevisering.»*

No begynner svenskene endelig
a innrømme hva de innebærer. Å
spille under dekke med interesser
som betyr de små lands utslettelse
som nasjonale, uavhengige stater,
og en politikk som fører lukt inn i
bolsjevismen. Kjensgjerningenes
språk er tydelig. Hva er det no til-
bake av bolsjevikenes frekke på-
stand om årsaken til vinterkrigen?
— den offisielle sovjet-russiske på-
standen gikk jo ut på at den finske
grense lå alt for nær Leningrad,
om lag 32 km, slik at tungt artill-
leri eventuelt kunde beskytte Le-
ningrad fra finsk område. Hva er
dette hykleri verdt når bolsjevike-
ne no med finsk «samtykke» skal
kunne sette sine kanoner opp i en
avstand av bare 17 km fra den fin-
ske hovedstad? Og dette er bare
ett av de grep som skal sikre
sovjet-russerne kvelertaket. Hva
betyr ikke bare den ting at Finn-
land hvert år i seks år skal måtte
utrede til den røde molok en sum
som er større enn hele det finske
førkrigsbudsjett?

Vi har tidligere framhevet, når
det gjaldt anglo-amerikanernes be-
fatning med Finnlands skjebne, at
man dessverre ikke kan trøste seg
med at tilfellet Finland er et «po-
litisk ulykkestilfelle». Hvor må det
ikke gyte kaldt vann i blodet på
svenskene når den førende britiske
avis Times slår fast at den finske
dødsfred er et eksempel på den
mønsterregulering av Europa som
de allierte akter å gjennomføre, om
de får høve til det. De fryktelige
vilkår som er påtvinget Finland,
ser den britiske avis som et ut-
trykk for «den forsonlige og fram-
synte politikk» som Stalin vil drive
i framtiden. Og de som har mak-
ten i Storbritannia i dag, har altså
intet hatt å innvende mot at Stalin
av ren og skjær «forsonlighet» har
stilt opp et program for Finnlands
likvidering som europeisk kultur-
stat!

Svenska Dagbladet, som tidlige-
re ikke har forspmt noen anledning
til å bryte staven over finsk selv-
stendighetspolitikk, er i dag kom-
met på andre tanker:

*«De kánstor, som 1940 års vålds-
fred i Moskva väckte hos Sveri-
ges folk, förnyas i vårt eget intres-
se inför detta nya diktat, som låter
Finland efter et politisk förlorat
krig tills vidara undkomma med
livet i behåll. men som genom
sin utformning sätter det ryska
fjätteriket i stånd att efter behag
åstadkomma ett nytt baltisk lyd-
rike norr om Finska Viken. Vi
fråga oss i Sverige, huru det
struplag över det centrala Fin-
land, som Porkkala-positionen ut-
gör, kan förtika seg med de för-
säkringar om att Finlands frihet
och suveränitet skulle lämnas oför-
kränkta, som givits av Moskva
samt upprepats av London och
Washington.»*

Om Porkkala-halvøyas betyd-
ning telegraferer Svenska Dagbla-
dets utsendte medarbeider i Hel-
sinki, at strategisk har området
stor betydning, i meget høyere grad
enn Hangö er det en lås for Finske-
bukta, da avstanden fra Porkkala
til Paltischport er den korteste di-
stansen mellom Finland og Est-
land. «Det er blitt sagt», skriver
medarbeideren, «at avståelsen av
Hangö-området var en dolk i Finn-
lands bryst, og det skal ikke nek-
tes at man i dag overalt i Finnlands
hovedstad har vært på det rene
med at avståelsen av Porkkala un-
der ugunstige omstendigheter vil
kunne bli en dolk rett i Finnlands
hjerne.»

Det er kanskje ikke så helt uten
betydning for Sverige selv, det som
bolsjevikene no akter å foreta seg
med Finland? Hva mener det
svenske demokrati at det eksempel-
vis blir igjen av finsk selvbestem-
melsesrett på et annet område, når
den finske regjering skal tvinges
til igjen å legalisere det kommuni-
stiske partis virksomhet og slippe
løs dets agitatorer, og når man for-
byr all politisk virksomhet som
Kontrollkomisjonens sjef, den
bolsjevikiske generalguvernør, an-
ser som «skadelig» fra sovjet-
russisk synspunkt? Et selvstendig
politisk liv i Finland blir dermed
en saga blott.

Den svenske presse, som må
bære sin del av skylden for den
finske tragedie, speider forgjeves
etter noe å stive seg opp med, sam-
tidig som den gir finnene det «råd»
å stole på bolsjevikisk «storsinnethet».
Riktignok framgår det ty-
delig nok hva svenskene selv mener
om gehalten av den samme stor-
sinnethet. Verden har jo tidligere
fått den demonstrert i Baltikum.

Hvordan er så folkestemningen i
Storbritannia etter de siste begi-
venheter? En svensk forretnings-
mann som i disse dager er vendt
tilbake til sitt fedreland, etter å ha
oppholdt seg i London siden lenge
før krigen, uttaler til en svensk
avis at folk begynner i vide kretser
å innse at de engelske statsmenn
som framprovoserte Englands del-
tagelse i krigen, dermed gravde den
britiske imperie-tankes grav. I dag
ser de fleste engelskmenn med dyp
pessimisme på situasjonen, og man
er overbevist om at etterkrigstiden
kommer til å bli en heimsøknin-
gens tid for Storbritannias folk.
Den svenske forretningsmann stik-
ker ikke under stol at man akkurat
no anser forholdet mellom England
og Sovjet-Samveldet for å være
ytterst spent. Man er klar over at
hvis det skulde lykkes bolsjevikene
å trengte fram til Kanalen, er Eng-
lands undergang gitt.

Hvem vil det fordom så stolte
Albion ha å takke for at så ikke
skjer? Alene den mann og det land
som gang på gang i tidligere dager
forsøkte å komme til en forståelse
med Storbritannia, slik at skjensler
i likhet med det finsk-sovjet-
russiske voldsdokument kunde ha
vært unngått, og verden i dag ha
vært befridd for den bolsjevikiske
pest.